

UZASADNIENIE

W pozwie, który został przekazany do tut. Sądu w dniu 26 listopada 2021 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda N. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. W. alimentów na rzecz małoletniego S. W. w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka małoletniego powoda wskazała, iż pozwany nie wypełnia obowiązku codziennej opieki nad synem i powinien mieć większy niż matka udział w kosztach jego utrzymania wyrażony w formie pieniężnej. Według N. K. miesięczne koszty utrzymania dziecka wynoszą około 1.600 złotych, na którą to kwotę składają się koszty wyżywienia, ubioru, środków czystości oraz opłaty za przedszkole prywatne.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. W. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 300 złotych miesięcznie. Podniósł, iż po rozstaniu z N. K. sprawuje wraz z nią opiekę naprzemienną nad małoletnim, w ramach której dziecko przebywa na przemian u każdego z rodziców po jednym tygodniu. W tym czasie strony samodzielnie - we własnym zakresie - ponoszą koszty utrzymania małoletniego. Pozwany wskazał, iż na równi z matką dziecka czyni osobiste starania w wychowanie i utrzymanie małoletniego powoda. Nadto, zakwestionował wysokość podanych w pozwie kosztów utrzymania dziecka, jako nadmiernie wygórowanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. W. urodził się (...) Małoletni jest dzieckiem N. K. oraz J. W..

Dowód:

- odpis zupełny aktu urodzenia k. 5

Rodzice małoletniego nigdy nie byli w związku małżeńskim. Nie mieszkają razem oraz nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

okoliczność bezsporna

Pozwany J. W. jest z wykształcenia technikiem budowlanym. Jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku konstruktora - technologa. Otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5.250 złotych brutto (3.800 złotych netto).

Dowód:

1. zaświadczenie o wynagrodzeniu k.105

2. przesłuchanie pozwanego k. 115

N. K. jest z wykształcenia technikiem hotelarstwa. Pracuje jako operator produkcji. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 5.200 złotych brutto miesięcznie. Obecnie z powodu ciąży przebywa na zwolnieniu lekarskim.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach k. 83

3. przesłuchanie przedstawicielki powoda k. 114-115

J. W. i N. K. sprawują nad małoletnim S. W. opiekę naprzemienną. Małoletni na przemian spędza każdy kolejny tydzień z jednym z rodziców. W trakcie tygodniowej pieczy nad dzieckiem, każdy z rodziców samodzielnie - we własnym zakresie - ponosi koszty utrzymania małoletniego syna. Pozwany J. W. kupuje ponadto dziecku ubrania i zabawki.

Dowód:

- faktury i rachunki k. 56-59

1. zeznania świadka B. J. k. 114
2. przesłuchanie przedstawicielki powoda k. 114-115
3. przesłuchanie pozwanego k. 115

Małoletni S. W. ma ponad 3 lata. Nie choruje na żadne choroby przewlekłe. Obecnie - z uwagi na częste zachorowania - nie uczęszcza do przedszkola. Pozwany zamierza jednak ponownie zapisać syna do przedszkola, co wiązać się będzie z miesięczną opłatą w wysokości 500 złotych. Pozwany zadeklarował, iż to on będzie ponosił powyższą kwotę. Na realizację obecnych usprawiedliwionych potrzeby dziecka konieczna jest kwota około 1.000 złotych miesięcznie. Składają się na nie wydatki związane z zakupem pożywienia, ubrań, środków czystości i pielęgnacji. Pozwany J. W. miesięcznie wydaje na utrzymanie małoletniego S. W. kwotę 500 złotych.

Dowód:

- przesłuchanie przedstawicielki powoda k. 114-115
- przesłuchanie pozwanego k. 115

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Na samym wstępie należy stwierdzić, iż obowiązek alimentacyjny pozwanego J. W. względem małoletniego S. W. nie był sporny. Pozwany uznał bowiem powództwo co do zasady. Nadto, pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 300 złotych miesięcznie. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie Sąd nie dopatrywał się powyższych okoliczności negatywnych, był związany uznaniem powództwa do kwoty 300 złotych miesięcznie.

W konsekwencji powyższego, sporna pomiędzy stronami pozostawała jedynie wysokość roszczenia alimentacyjnego ponad uznaną kwotę 300 złotych miesięcznie.

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych - zdaniem Sądu - na realizację usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda S. W. konieczna jest kwota 1.000 złotych miesięcznie. Powyższe zostało ustalone w oparciu o przesłuchanie stron oraz zasady doświadczenia życiowego. Przedstawicielka małoletniego powoda - w toku przesłuchania - wskazała, iż obecnie koszty utrzymania dziecka nie przekraczają kwoty 1.000 złotych miesięcznie. Na usprawiedliwione wydatki małoletniego składają się koszty związane z zakupem pożywienia, ubrań, środków czystości i pielęgnacji. Należy wskazać, że w pozwie przedstawicielka małoletniego powoda do miesięcznych potrzeb dziecka zaliczyła również koszty prywatnego przedszkola w kwocie 550 złotych, ale jak ustalono w toku postępowania, małoletni S. W. w chwili obecnej nie uczęszcza do przedszkola.

Jednocześnie w toku postępowania ustalono, iż strony - tak przyjęte koszty utrzymania dziecka - ponoszą w równej części. N. K. i J. W. wspólnie wychowują małoletniego syna w ramach opieki naprzemiennnej i wspólnie łożą na jego utrzymanie. S. W. przebywa na przemian u każdego z rodziców po tygodniu, a w tym czasie strony samodzielnie - we własnym zakresie - ponoszą koszty utrzymania małoletniego.

Wskazać trzeba, że niespornym jest to, że małoletni powód przebywa równą ilość czasu z matką i z ojcem. W tych okresach każde z rodziców sprawuje bezpośrednią, codzienną opiekę nad małoletnim synem. Zatem, na każdym z rodziców przez dwa tygodnie w miesiącu spoczywa ciężar codziennej opieki i troski nad dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw itp. W ocenie Sądu, każde z rodziców w ww. okresach, przez osobiste starania spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Sam przepis art. 135 § 2 krio stanowi, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. W świetle tych ustaleń - zdaniem Sądu - dodatkowe obciążanie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz małoletniego – ponad uznaną przez niego kwotę 300 złotych miesięcznie - nie jest uzasadnione. Sąd ocenił, że strony dotychczas bez większych problemów wspólnie pokrywały bieżące wydatki związane z utrzymaniem małoletniego. Nadto istotnym jest, że możliwości zarobkowe obojga rodziców małoletniego powoda są porównywalne. Zarówno N. K., jak i J. W. posiadają stałe zatrudnienie, z których uzyskują dochody w zbliżonej wysokości.

Skoro więc, pozwany utrzymuje syna naprzemiennie, przez dwa tygodnie w miesiącu oraz ponosi w tym okresie wszystkie jego koszty utrzymania, roszczenie o zasądzenie od niego alimentów – ponad uznaną przez niego kwotę - nie znajduje w ocenie Sądu uzasadnienia.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł mając na względzie treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., w myśl którego sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty.

W niniejszej sprawie o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.102 k.p.c. uznając, iż skoro zasądzono alimenty tylko z powodu uznania powództwa przez pozwanego, zaistniał szczególny wypadek pozwalający na nie obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.